

εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐνῷ αὐτοὶ ἔβλεπον, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ δὲ ἠτένιζον πρὸς τὸν οὐρανὸν, αἶφνης παρὸς ἀσπίσαν δύο λευκοφόροι ἄνδρες (ἄγγελοι) καὶ εἶπον, «ἄνδρες Γαλιλαῖοι· οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὃς ἐκείνη ἡμέρα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐβλήθη, καθ' ὃν τρόπον εἶπατε αὐτὸν ἀνερχόμενον εἰς τὸν οὐρανόν». Μετὰ τοῦτο ἐπέστρεψαν οἱ Μαθηταὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρὰν μεγάλην. Ἐκ τούτων μαθήσαντες οἱ μικροί μας ἀναγνώσκει, 1) ὅτι οἱ Μαθηταὶ, μολοντί τι ἔχασαν σωματικῶς τὸν Χριστὸν, ἔχαιρον ὅμως· διότι, ἀφοῦ τὸν εἶδον ἀναστάντα καὶ τώρα ἀναληφθέντα, εἶχον καὶ διὰ τὸν αὐτὸν τοὺς ἀλάνθαστον πληροφορίαν καὶ διὰ τὸν κόσμον ἀξιόπιστον μαρτυρίαν, ὅτι ὁ Χριστὸς ζῇ· 2) ὅτι ὁ Χριστὸς δι' ἡμᾶς δὲν εἶναι διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀφῆκε τὴν διδασκαλίαν του, αὐτὸς δὲ ἀπέθανεν, ἀλλ' ὅτι ζῇ καὶ ἐνεργεῖ μετὰ τὸ Πνεῦμά του εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀμαρτωλῶν αὐτῆς δὲ ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ λόγου του· καὶ 3) ὅτι ἄλλην μίαν φοράν θὰ ἔλθῃ μετὰ δόξαν μεγάλην διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

Λοιπὸν, μικροί μου ἀναγνώσκει, ἀγαπάτε τὸν ζῶντα Σωτῆρά σας, ὅστις τόσον τρυφερά εἶπε ποτε περὶ τῶν παιδίων «ἀφῆσατε τὰ παιδιὰ νὰ ἔρχονται πρὸς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

(ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Χ. Κ.)

ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

Ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον, ἐκεῖνος μόνος δύναται νὰ ἐννοήσῃ κατὰ τι τὸν βαθμὸν τοῦ πλοῦτος καὶ τῆς ἰσχύος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον φθάσει οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς θέας τῶν υπερμεγέθων καὶ στερεῶν μνημείων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας διασώζονται, καὶ κάμνουσι τὸν βλέποντα νὰ θαυμάζῃ διὰ τὴν σταθεράν καὶ τελείαν μηχανικὴν διασκευὴν, ἥτις ἦτο ἀναγκαία πρὸς ἀνέγερσιν αὐτῶν.

Πρῶτον ἐξ αὐτῶν τῶν μνημείων ἴστανται αἱ Πυραμίδες, ἡ μνημεῖα τῶν βασιλέων τῆς Αἰγύπτου. Ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐβδομήκοντα Πυραμίδες, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων κείνται πλησίον τῆς Μέμφιδος· ἐκ τούτων, δύο κατ' ἐξοχὴν εἶναι ἀξιοσημείωτοι. Ἡ ἀρχαιότερα τῶν δύο τούτων, ὑποτίθεται ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Χέοπος, ὅστις ἐβασίλευσεν

ὑπὲρ τὰς 2000 ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ, ἡ ἑτέρα εἶναι ἔργον τοῦ Χέφρενος.

Ἡ βᾶσις μιᾶς ἐκάστης ἔχει ἔκτασιν 53,240 τετραγωνικῶν ὑαδῶν Ἀγγλικῶν, τὸ δὲ ὕψος εἶναι 500 ποδῶν.

Ὁ Ἡρόδοτος μᾶς λέγει, ὅτι ἐκτίσθησαν εἰς διάστημα εἴκοσιν ἐτῶν, καὶ ὅτι 100,000 ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἤλλαζον κάθε τρεῖς μῆνας, εἰργάζοντο εἰς αὐτάς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χρόνου τούτου.

Ὅταν συλλογίζομεθα περὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, θαυμάζομεν τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιδεικνύοντα, ἅτινα ἐχρειάζοντο διὰ νὰ τελεσθῇ τοιοῦτόν τι ἔργον.

Διότι πρῶτον μὲν, οἱ πελώριοι λίθοι ἔπρεπε νὰ κοπῶσιν ἀπὸ τοῦ λατομείου καὶ νὰ κομισθῶσι διὰ τοῦ Νείλου εἰς τὸν σταθμὸν τῶν. Ἐπειτα, ἐπειδὴ αἱ Πυραμίδες κείνται μακρὰν τοῦ ποταμοῦ, ἦτο ἀνάγκη νὰ μεταφερθῶσι καὶ ἐκεῖθεν νὰ ὑψωθῶσιν εἰς τὴν θέσιν τῶν. Τοῦτο ἐγίνετο διὰ μέσου κεκλιμένου ἐπιπέδου, τὸ ὁποῖον ὑψοῦτο καθ' ὅσον προεχώρει ἡ ἐργασία, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ μεγάλοι λίθοι ἀνεβιβάζοντο. Τὸ κεκλιμένον τοῦτο ἐπίπεδον διετρεφεῖτο ἀκόμη, ὅτε ὁ Ἡρόδοτος ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον, καὶ οὗτος δμιλεῖ μετὰ θαύμασμον περὶ τῶν τεραστίων αὐτοῦ ἀναλογιῶν, θεωρῶν αὐτὸ ὡς οὐδαμῶς ὀλιγώτερον ἀξιοθαύμαστον καὶ αὐτῶν τῶν Πυραμίδων.

Στενὴ καὶ ἐλικοειδὴς διάβασις ὠδήγει διὰ τῶν υπερμεγέθων τούτων ὁγκῶν εἰς τὸ ἔνδον τῆς Πυραμίδος, ὅπου ἐντὸς μικροῦ δωματίου ἐτίθετο τὸ νεκρὸν πτώμα τοῦ βασιλέως. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐνταφίαν τῶν ὁποίων, αἱ εἰσοδοὶ ἐκλείοντο μετὰ τὴν ἐπιτηδειότητα, ὥστε οὐδὲν ἔχνος τῆς ὑπάρξεώς των νὰ φαίνηται· ἡλπιζον δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι τὸ πτώμα ἤθελε μείνει ἡσυχον ἕως ὅτου τὸ πνεῦμα ἐπέστρεφεν εἰς αὐτό. Ματαίᾳ ἐλπίς! Διότι οὔτε ἡ ψυχὴ τινος ἐπανῆλθεν οὔτε ἐκ τῶν μνημείων αὐτῶν μένει ἐν τοῦλάχιστον σώων ἢ ἀκέραιον, διότι ἡ πλεονεξία τῶν Ἀράβων καὶ ἡ περιέργεια τῶν περιηγητῶν κατέστρεψαν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας εἶχε διατηρηθῇ ἄθικτον.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

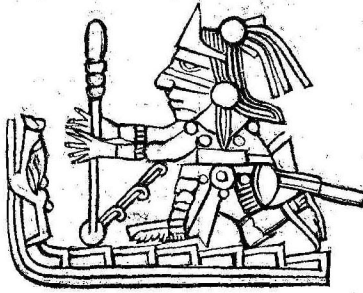
Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ εἰπομέν τινα περὶ τῆς χρήσεως καὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ πυρός, περιγράψαντες τρεῖς ἐκ τῶν τρόπων, δι'

ὧν οἱ κάτοικοι ἀγρίων τινῶν χωρῶν παράγουσι | πῦρ ἀποκτάται, ἀλλὰ καὶ τρόποι κατασκευά-
 τὸ πῦρ· δύο δὲ ἐκ τῶν τρόπων τούτων παρε- | ζονται εἰς ξύλα, λίθους καὶ μέταλλα.

στήσαμεν διὰ εἰκονογραφικῶν
 τὸν τρίτον τρόπον, τὸν ὁποῖον
 ἐκεῖ περιεγράψαμεν, παλαιστᾶ
 ἢ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ εἰκῶν
 ὑπ' ἀριθ. 3.

Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 4 εἰκὼν δει-
 κνύει ἕτερον τρόπον, τὸν ὁποῖον
 συνηθέστερον τοῦ πρώτου καὶ
 δευτέρου μεταχειρίζονται οἱ
 κάτοικοι τῆς Ταχίτης, τῶν
 Σανδουικῶν νήσων καὶ τῆς Νέας
 Ζηλανδίας.

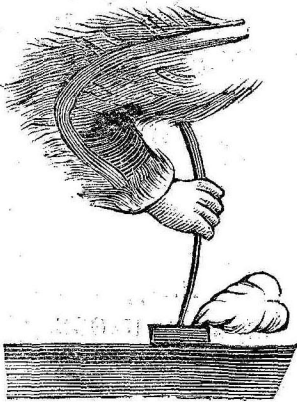
Αἱ εἰκόνες 5 καὶ 7 παριστᾶ-
 σιν ἐργαλεῖα, δι' ὧν οὐ μόνον

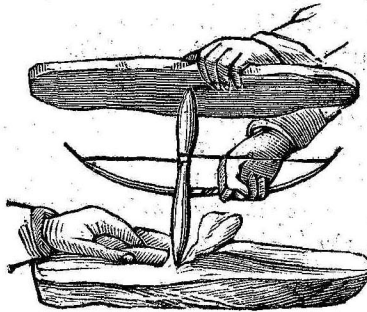
Εἰκὼν 3.

Ἡ εἰκὼν 6 τέλος παριστᾶ
 ἐργαλεῖα δι' ὧν κατασκευά-
 ζουσι τὸ πῦρ οἱ Ἑσκιμῶ, εἰτε κά-
 τοικοι τῶν παγωμένων χωρῶν.

Τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἔχου-
 σι πολλοὺς καὶ διαφόρους τρό-
 πους δι' ὧν παράγουσι πῦρ. Πρέ-
 πει δὲ νὰ εἴμεθα πάντες εὐ-
 γνώμονες διὰ τὸ δῶρον τοῦτο
 τῆς Θεῆς Προνοίας, διὰ τῆς
 χρήσεως τοῦ ὁποῖου τοσαῦτα
 καὶ τηλικαῦτα ἀπολαμβάνο-
 μεν ἀγαθὰ.

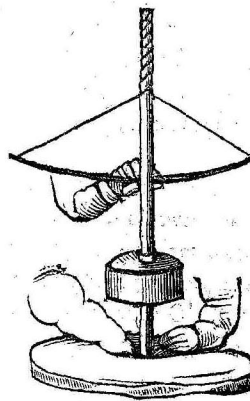
Εἰκὼν 4.

Εἰκὼν 5.

Εἰκὼν 6.

Εἰκὼν 7.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

(Ἐπὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Νεστορίδου)

[18α προηγ. ἀριθ.]

ΠΕΡΣΕΥΣ

Ὁ Περσεὺς ἦτο υἱὸς τῆς Δανάης καὶ ἔγγο-

νος τοῦ Ἀκρίσιου βασιλέως τοῦ Ἀργούς. Ὁ
 Ἀκρίσιος νομίζων, ὅτι δύναται νὰ προλάβῃ τὴν
 πρόρρησιν τοῦ μαντείου, τὸ ὁποῖον προεῖπεν
 ὅτι θὰ φονευθῇ ἐξ υἱοῦ μέλλοντος νὰ γεννηθῇ
 ἐκ τῆς Δανάης, ἐκλείσεν αὐτὴν ἐντὸς οἰκῆμα-
 τος χαλκίνου. Ἀλλ' ἡ Δανάη ἐγέννησεν ἐκ τοῦ

